

[Miljøministeren]

Hvordan kan vi styrke de små samfund? Det kan vi gøre ved bl.a. at bevare deres skoler. Vi har jo set en udvikling: Brugsen forsvinder, købmanden forsvinder, mejeriet forsvinder, postindleveringsstedet forsvinder; nu forsvinder også skolen, og hvad er der så tilbage? Man må ikke glemme, at skolen i de små samfund ofte og som regel har en dobbelt funktion: en undervisningsfunktion over for børnene og en undervisnings- og kulturel funktion over for landsbysamfundets voksne befolkning om aftenen.

Hvordan skal man bevare de små skoler med de krav, der stilles i dag? Der findes forskellige metoder. Der er ikke spor i vejen for, at man kan gå ind for flere modeller; eksempelvis bruger vi jo adskillige steder den ordning, at man kan tage 1. til 3. klasse i et af de tidligere sogne og 4. til 7. klasse i et andet af de tidligere sogne. En fornuftig samkøringsproces kan være bevarende for begge de tidligere landsbyers skoler.

Fru Yvonne Herløv Andersen var inde på det samme problem, altså bevarelsen af de små bysamfund, og takkede i den forbindelse også for materialet og debatoplægget, hvorefter hun kom ind på problemerne om trafikken. Ja, det kan være helt afgørende, om de trafikale forbindelser i landsbysamfundene er i orden, men den anden ting, fru Yvonne Herløv Andersen nævnte, var meget interessant.

Det skulle vel ikke være nødvendigt at trække folk væk fra landsbyen, for at de kan komme på arbejde. Hvad om man kunne trække arbejde til landsbyen? For et stykke tid siden havde jeg fornøjelsen at være i en af de mindste kommuner her i landet – det var Thyholm – hvor man netop havde det problem, at man skulle rejse langt for at komme på arbejde, og at det var den mindste del af befolkningen, der kunnes sikres arbejde på øen. Hvad gør man? Ja, så tager man til Struer, til Thisted eller til Holstebro.

Men med den teknologiske udvikling, vi er inde i, skulle det vel ikke være umuligt at sidde derhjemme og måske fra Herning få at vide, hvordan man skal behandle den og den strikke- eller symaskine. Der skulle ikke være noget i vejen for, at vi efterhånden kan decentralisere arbejdet på den måde.

Det er en sådan nytænkning, vi er nødt til at gå ind i for eventuelt at kunne bevare de små samfund. Jeg finder sådanne tanker uhy-

re konstruktive og mener, at vi er nødt til at følge dem op.

Fru Yvonne Herløv Andersen gik videre for at fastholde den konstruktive side af sagen og spurgte, hvad vi kan gøre for at følge det op, om vi kan lave en konference om det. Den konference, vi har haft på Klarskovgård, må jeg nok sige inspirerer til fortsættelse – her, hvor vi havde den glæde at se eksperter rundt omkring fra kommuner og amter virkelig inde i denne problematik. At tage konferencen om bebyggelsen i de større byer op er en glimrende tanke, herunder de enkelte emner, der er belyst; det vil vi overveje meget positivt.

Endelig nævnte fru Yvonne Herløv Andersen spørgsmålet om parcelhusområderne. Hvad er regeringens tanker med ligesom at fortætte parcelhusområderne? Er der noget om det? Ja, det er der. Vi har en arbejdsgruppe til fortætning, som det hedder, af parcelhusområder i gang, ja, man har faktisk afsluttet arbejdet nu, og resultatet vil blive offentliggjort i slutningen af denne måned. Der har deltaget repræsentanter for boligministeriet, skattedepartementet, landbrugsministeriet, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og planstyrelsen, og rapporten handler om en række konsekvenser af en eventuel fortætning, herunder også muligheder for prisreduktioner ved byggeri på mindre grunde.

Netop denne sammensætning giver mig egentlig også et svar til hr. Ole Bernt Henriksen på hans forslag om en koordinering på tværs af ministerierne for at få noget ud af det. Boligministeren og jeg har endnu ikke haft lejlighed til at tage stilling til rapporten, men vi er meget positive over for fortætningstanken, som giver mulighed for dels at skåne landbrugsjorden, dels at sikre friarealer til andre formål, dels at udnytte arealerne bedre og måske også gøre beboelsesforholdene mindre økonomisk belastende. Den undersøgelse, der er foretaget af planstyrelsen, viser, at der er meget store byggemuligheder også på ledige arealer. Det kan være i industri- og institutionsområder, især i dele af vore byer, som er opført i efterkrigstiden og måske ikke skal være der længere; det kunne man tage med i overvejsen. Jeg tænker her også på den tanke, der blev rejst af fru Tove Niemann i anden omgang, nemlig at der ude omkring i landområderne står uudnyttet byg-